

25 Ιουλίου, 1990

[ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΙΟΥΔΑΝΗΣ Κ. ΤΟΡΝΑΡΗΣ,

(Αιτητής στην Υπόθεση Αρ. 920/87)

ΑΝΤΩΝΗΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ,

(Αιτητής στην Υπόθεση Αρ. 1068/87)

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΤΗΣ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υποθέσεις Αρ. 920/87, 1068/87).

-
- 5 Εκπαιδευτικοί Λειτουργοί — Διορισμοί/Προαγωγές — Επιλογή καταλληλότερου — Θέση Διευθυντή Δημοτικής Εκπαίδευσης (Τακτικός Προϋπολογισμός) Υπουργείο Παιδείας — Επιτροπή Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας — Διακριτική εξουσία — Είναι ευρεία αναφορικά με την πλήρωση υψηλών θέσεων στην υπαλληλική ιεραρχία — Καθήκον της Ε.Ε.Υ. είναι η επιλογή του καταλληλότερου υποψηφίου προς εξυπηρέτηση του συμφέροντος της υπηρεσίας και του κοινού.
- 10 Εκπαιδευτικοί Λειτουργοί — Προαγωγές — Αρχαιότητα — Οι περί Δημοσίας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας Νόμοι του 1969 - 1979, Άρθρο 37.
- 15 Εκπαιδευτικοί Λειτουργοί — Προαγωγές — Συνεντεύξεις υποψηφίων — Εφαρμοστές αρχές.
- Ακυρωτική απόφαση Ανωτάτου Δικαστηρίου — Δεδικασμένο — Νεώτερη διοικητική πράξη του ιδίου περιεχομένου με την ακυρωθείσα, δεν μπορεί νόμιμα να εκδοθεί εφόσον περιέχονται σ' αυτή λόγοι που κρίθηκαν ως μη νόμιμοι από το Δικαστήριο.

- Διοικητική πράξη — Αιτιολογία — Μπορεί να συμπληρώνεται από τα στοιχεία του φακέλου — Είναι αναγκαία για τη διεξαγωγή δικαστικού ελέγχου — Εφαρμοστέες αρχές.
- Αναθεωρητική Δικαιοδοσία — Δικαστικός Έλεγχος — Επέμβαση Δικαστηρίου — Απόφαση που λήφθηκε σύμφωνα με το νόμο και τα γεγονότα της υπόθεσης δεν ακυρώνεται — Το Δικαστήριο δεν υποκαθιστά την κρίση του αρμοδίου οργάνου αναφορικά με την επιλογή του καταλληλότερου υποψηφίου, ούτε επεμβαίνει στην άσκηση της διακριτικής ευχέρειας της Διοίκησης, εκτός αν η Διοίκηση υπερβεί τα ακραία όρια της διακριτικής της ευχέρειας. 5 10
- Η επίδικη απόφαση αφορούσε το διορισμό του ενδιαφερόμενου προσώπου αναδρομικά από 15.5.1984 στην υψηλότερη θέση στη Δημοτική Εκπαίδευση, συγκεκριμένα στη μόνιμη θέση Διευθυντή Δημοτικής Εκπαίδευσης. Η θέση αυτή ήταν θέση πρώτου διορισμού και προαγωγής. 15
- Λόγοι ακυρότητας που πρόβαλε ο αιτητής στην προσφυγή Αρ. 920/87: 20
- Παραγνώριση της αρχαιότητας και της αξίας του όπως διαπιστώθηκε στις δικαστικές αποφάσεις *Tornaris v. Republic* (1982) 3 C.L.R. 1165 και (1983) 3 C.L.R. 1292. 25
- Έλλειψη δέουσας έρευνας και πλάνη περί τα πράγματα.
- Έλλειψη δέουσας αιτιολογίας.
- Παράλειψη επιλογής του αιτητή ο οποίος είχε έκδηλη υπεροχή έναντι του ενδιαφερομένου προσώπου. 30
- Λόγοι ακυρότητας που πρόβαλε ο αιτητής στην προσφυγή Αρ. 1068/87: 35
- Απόδοση υπέρμετρης βαρύτητας στην αρχαιότητα του ενδιαφερομένου προσώπου.
- Λανθασμένη αξιολόγηση της αξίας του αιτητή. 40
- Παράλειψη από την Ε.Ε.Υ. αξιολόγησης και ορθής εφαρμογής των προηγούμενων δικαστικών αποφάσεων.
- Το Ανώτατο Δικαστήριο, αφού αναφέρθηκε στις δικαστικές

αποφάσεις για τη διεκδίκηση της θέσης του Γενικού Επιθεωρητή Δημοτικής Εκπαίδευσης, η οποία είναι συνυφασμένη με την πλήρωση της επίδικης θέσης και στην οποία αποκαταστάθηκε τελικά ο Παπαλεοντίου, απέρριψε τις εφέσεις για τους πιο κάτω λόγους:

5

Η Ε.Ε.Υ. υπολόγισε την αρχαιότητα του υποψηφίου με βάση το Άρθρο 37 των περί Δημοσίας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας Νόμων 1969 - 1979, ο "νόμος", ο οποίος δεν τροποποιήθηκε από τη μεταγενέστερη σχετική νομοθεσία.

10

Ο αιτητής Τορνάρης και το ενδιαφερόμενο πρόσωπο κατείχαν τη θέση του Γενικού Επιθεωρητή Δημοτικής Εκπαίδευσης από 1.11.1980. Με κανένα τρόπο ο αιτητής Παπαδόπουλος δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι είχε μεγαλύτερη ή ίση αρχαιότητα με αυτούς.

15

Η Ε.Ε.Υ. δεν απόδωσε υπέρμετρη βαρύτητα στην αρχαιότητα, όπως ισχυρίζεται ο αιτητής Παπαδόπουλος, ούτε παρέλειψε να συνεκτιμήσει την αρχαιότητα των υποψηφίων, όπως ισχυρίζεται ο αιτητής Τορνάρης.

20

Η Ε.Ε.Υ. επιλέγοντας το ενδιαφερόμενο πρόσωπο για διορισμό στην επίδικη θέση εκπλήρωσε το καθήκον της για επιλογή του καταλληλότερου υποψηφίου.

25

Οι αποφάσεις των Δικαστηρίων τις οποίες επικαλέστηκε ο αιτητής Τορνάρης, δε δημιούργησαν δεδικασμένο, ούτε υποχρέωσαν την Ε.Ε.Υ. να τις λάβει υπόψη γιατί:

30

1. Αναφέρονταν σε άλλη θέση και σε άλλη χρονική περίοδο (πριν το 1980), ενώ η Ε.Ε.Υ. έπρεπε να κρίνει τους υποψηφίους με τα στοιχεία μέχρι την ημέρα της λήψης της απόφασης που ακυρώθηκε - 14.5.1984.

35

2. Η προσβαλλόμενη απόφαση δεν είναι πανομοιότυπη με την απόφαση που ακυρώθηκε στις πιο πάνω υποθέσεις και ούτε η Ε.Ε.Υ. ενήργησε για συμμόρφωση με τις ακυρωτικές εκείνες αποφάσεις.

40

Η Ε.Ε.Υ. συνεκτίμησε τα καθιερωμένα κριτήρια (αξία, προσόντα, αρχαιότητα). Είναι ενάντιόν της όλα τα στοιχεία των υπηρεσιακών και εμπιστευτικών φακέλων των υποψηφίων. Συνεπώς ο ισχυρισμός για έλλειψη δέουσας έρευνας από την Ε.Ε.Υ. δεν ευσταθεί.

Η προσβαλλόμενη απόφαση περιέχει νόμιμη, σαφή και επαρκή αιτιολογία.

Ο ισχυρισμός των αιτητών ότι η προσβαλλόμενη απόφαση πάσχει γιατί δε λήφθηκε υπόψη η απόδοση των υποψηφίων στις συνεντεύξεις δεν ευσταθεί. Η Ε.Ε.Υ. συμμορφούμενη με τη δικαστική απόφαση που ακύρωσε το διορισμό του αιτητή Παπαδόπουλου για το λόγο ότι η αξιολόγηση των υποψηφίων έγινε δέκα μήνες μετά τις συνεντεύξεις, δεν εδικαιούτο να λάβει υπόψη της τις συνεντεύξεις του 1983. 5

Έκτοτε η σύνθεση της Ε.Ε.Υ. άλλαξε και δεν ήταν επιτρεπτό στην Ε.Ε.Υ. με τη νέα σύνθεση να καλέσει τους υποψηφίους μετά 3 1/2 χρόνια. 10

Η διακριτική ευχέρεια της Ε.Ε.Υ. είναι ευρεία αναφορικά με διορισμούς σε θέσεις που βρίσκονται στην κορυφή της ιεραρχίας, όπως είναι η επίδικη θέση. Το Δικαστήριο δεν επεμβαίνει, εκτός εάν η Διοίκηση υπερβεί τα ακραία όρια της διακριτικής της ευχέρειας. Υπερβαίνει τα ακραία όρια εάν υποψήφιος με έκδηλη υπεροχή δε διορίζεται. Στην παρούσα υπόθεση, οι αιτητές δεν έχουν ικανοποιήσει το Δικαστήριο ότι υπερέχουν έκδηλα του ενδιαφερόμενου προσώπου. 15

Κανένας από τους λόγους ακυρότητας που προβλήθηκαν δεν έχει αποδειχθεί. 20

Οι προσφυγές απορρίπτονται χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις: 25

Karageorghis v. Republic (1982) 3 C.L.R. 435,

Tornaris v. Republic (1982) 3 C.L.R. 1165,

Karageorghis v. Republic (1983) 3(B) C.L.R. 1211, 30

Tornaris v. Republic (1983) 3 C.L.R. 1292,

Papaleontiou and Another v. Republic (1985) 3(C) C.L.R. 1929, 35

Papaleontiou v. Karageorgis and Republic (1987) 3(A) C.L.R. 211,

Βανέξης και Άλλοι ν. Δημοκρατίας (1989) 3(Δ) Α.Α.Δ. 2522,

Papaleontiou v. Educational Service Commission (1987) 3 C.L.R. 1341, 40

Καραγιώργης και Άλλος ν. Δημοκρατίας (1990) 3 Α.Α.Δ. 1669,

- Andreou v. Republic* (1979) 3 C.L.R. 379,
Michaelides v. Republic (1987) 3 C.L.R. 2170,
5 *Dometakis v. Republic* (1988) 3(C) C.L.R. 1673,
Theodosiou v. Republic, 2 R.S.C.C. 44,
Petrou v. Republic (1967) 3 C.L.R. 40,
10 *Hadjisavva and Another v. Republic* (1967) 3 C.L.R. 155,
Georghiades and Others v. Republic (1967) 3 C.L.R. 653,
15 *Pattichis and Another v. Republic* (1968) 3 C.L.R. 374,
Georghiades and Another v. Republic (1970) 3 C.L.R. 257,
Hadjiconstantinou and Others v. Republic (1973) 3 C.L.R. 65,
20 *Smyrnios v. Republic* (1983) 3 C.L.R. 124,
Μιλτιάδους και Άλλοι ν. Δημοκρατίας (1989) 3(Γ) Α.Α.Δ. 1318,
25 *Constantinou v. Republic* (1972) 3 C.L.R. 116,
*Stylianou and Others v. Educational Service Commission and
Another* (1984) 3(A) C.L.R. 776,
30 *Gava v. Republic* (1984) 3 C.L.R. 1391,
Haris v. Republic (1989) 3(A) C.L.R. 147,
Rallis v. Greek Communal Chamber, 5 R.S.C.C. 11,
35 *Pancyprian Federation of Labour (PEO) v. Board of Cinematograph
Films Censors and Another* (1965) 3 C.L.R. 27,
Sunshore Estates Ltd v. Municipal Corporation of Famagusta (1971)
40 3 C.L.R. 440,
Nicolaides v. Municipality of Latsia (1987) 3(C) C.L.R. 1496,
Frangos v. Republic (1970) 3 C.L.R. 312,

<i>Christou v. Republic</i> (1977) 3 C.L.R. 11,	
<i>Ierides v. Republic</i> (1980) 3 C.L.R. 165,	
<i>Gregoriou and Others v. Republic</i> (1985) 3(B) C.L.R. 1309,	5
<i>Simillis v. Republic</i> (1986) 3 C.L.R. 608,	
<i>Georghiou and Others v. Republic</i> (1988) 3(A) C.L.R. 678,	10
<i>Παπαδόπουλος ν. Δημοκρατίας</i> (1989) 3(Δ) Α.Α.Δ. 2575,	
<i>Christou and Others v. Public Service Commission</i> 4 R.S.C.C. 1,	
<i>Georghiou and Another v. Republic</i> (1970) 3 C.L.R. 257,	15
<i>Georghiou v. Republic</i> (1976) 3 C.L.R. 74,	
<i>Piperi and Others v. Republic</i> (1984) 3(B) C.L.R. 1306,	20
<i>Republic v. Zachariades</i> (1986) 3(A) C.L.R. 852,	
<i>Evangelou v. Republic</i> (1965) 3 C.L.R. 292.	
Προσφυγές.	25
Προσφυγές εναντίον της απόφασης της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας να διορίσει το ενδιαφερόμενο πρόσωπο στη μόνιμη θέση Διευθυντή Δημοτικής Εκπαίδευσης (Τακτικός Προϋπολογισμός), Υπουργείο Παιδείας, αναδρομικά από 15.5.1984 αντί των αιτητών.	30
<i>E. Ευσταθίου</i> , για τον Αιτητή στην Υπόθεση Αρ. 920/87.	
<i>Χρ. Τριανταφυλλίδης</i> , για τον Αιτητή στην Υπόθεση Αρ. 1068/87.	35
<i>A. Βασιλειάδης</i> , Δικηγόρος της Δημοκρατίας Α΄, για τους Καθ' ων η αίτηση.	
<i>A. Σ. Αγγελίδης</i> , για το Ενδιαφερόμενο πρόσωπο Γ. Παπαλεοντίου.	40
<i>Cur. adv. vult.</i>	
ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, Δ.: Οι αιτητές με τις προσφυγές αυτές ζητούν	

5 την ακύρωση της απόφασης της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας, (η "Επιτροπή"), ημερομηνίας 8 Οκτωβρίου, 1987, που δημοσιεύτηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας ημερομηνίας 16 Οκτωβρίου, 1987, Αρ. 2266, Αρ. Γνωστοποίησης 3132, με την οποία διορίστηκε το ενδιαφερόμενο μέρος στη μόνιμη θέση Διευθυντή Δημοτικής Εκπαίδευσης, (Τακτικός Προϋπολογισμός), Υπουργείο Παιδείας, αναδρομικά από τις 15 Μαΐου, 1984.

10 Η θέση είναι η πρώτη θέση στη Δημοτική Εκπαίδευση. Είναι θέση πρώτου διορισμού και προαγωγής. Δημοσιεύτηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας στις 6 Αυγούστου, 1982, με Γνωστοποίηση Αρ. 1693 και πληρώθηκε με το διορισμό του αιτητή στην Προσφυγή Αρ. 920/87. Ο διορισμός αυτός όμως ακυρώθηκε στην Προσφυγή Αρ. 371/84 στις 30 Μαΐου, 1987 (βλ. *Papaleontiou v. Republic* (1987) 3 C.L.R. 751).

20 Συνήφασμένη με την πλήρωση της θέσης αυτής είναι η πλήρωση της θέσης Γενικού Διευθυντή Δημοτικής Εκπαίδευσης. Η πλήρωση των δύο θέσεων απασχόλησε την Επιτροπή και το Δικαστήριο αυτό για μια δεκαετία. Μια σύντομη αναδρομή από το 1980 είναι αναγκαία για την παρούσα υπόθεση.

25 Υπήρχαν δύο κενές θέσεις Γενικού Ελιθεωρητή. Στις 22 Οκτωβρίου, 1980, η Επιτροπή Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας αποφάσισε την προαγωγή του Γεωργίου Παπαλεοντίου, ενδιαφερόμενου μέρους και του αιτητή στην Προσφυγή Αρ. 920/87 στη θέση από 1 Νοεμβρίου, 1980.

30 Ο υποψήφιος Ανδρέας Καραγιώργης πρόσβαλε τη νομιμότητα των προαγωγών αυτών με τις Προσφυγές Αρ. 371/80 και 483/80.

Στις 14 Μαρτίου, 1981, απέσυρε την προσφυγή εναντίον της προαγωγής του Αντώνη Παπαδόπουλου.

35 Το Δικαστήριο στις 5 Μαΐου, 1982, ακύρωσε την προαγωγή του Παπαλεοντίου (βλ. *Karageorghis v. Republic* (1982) 3 C.L.R. 435).

40 Στις 21 Οκτωβρίου, 1982, στην Προσφυγή Αρ. 1/81 που καταχωρίστηκε από τον υποψήφιο Ιορδάνη Τορνάρη, αιτητή στην Προσφυγή Αρ. 1068/87, το Δικαστήριο ακύρωσε τις προαγωγές για το λόγο ότι η διορίζουσα αρχή παραγνώρισε χωρίς λόγο τη μακρά αρχαιότητά του (βλ. *Tornaris v. Republic* (1982) 3 C.L.R. 1165).

Στις 11 Μαΐου, 1982 και στις 25 Μαΐου, 1982, η Επιτροπή Εκ-

παιδευτικής Υπηρεσίας προήγαγε πάλι τους Παπαλεοντίου και Παπαδόπουλο αντίστοιχα. Η προαγωγή του Παπαλεοντίου προσβλήθηκε από τον Καραγιώργη με την Προσφυγή Αρ. 258/82 και του Παπαδόπουλου από τον Τορνάρη με την Προσφυγή Αρ. 7/83.

5

Η απόφαση της 11ης Μαΐου, 1982, για την προαγωγή του Παπαλεοντίου ακυρώθηκε από Δικαστή του Δικαστηρίου τούτου στις 26 Νοεμβρίου, 1983 (βλ. *Karageorghis v. Republic* (1983) 3 C.L.R. 1211). Και στις 30 Νοεμβρίου, 1983, η προαγωγή του Παπαδόπουλου ακυρώθηκε από άλλο Δικαστή (βλ. *Tornaris v. Republic* (1983) 3 C.L.R. 1292).

10

Στις 22 Δεκεμβρίου, 1983, πριν την εκπνοή του χρόνου του επιτρεπομένου για έφεση, η Επιτροπή επανεξέτασε το θέμα της πλήρωσης των δύο θέσεων και προήγαγε τους Τορνάρη και Παπαδόπουλο στη θέση Γενικού Επιθεωρητή Δημοτικής Εκπαίδευσης. Οι προαγωγές αυτές προσβλήθηκαν με τις Προσφυγές Αρ. 565/83 από τον Παπαλεοντίου και 567/83 από τον υποψήφιο Λοιζίδη. Οι προσφυγές αυτές απορρίφθηκαν την 1 Αυγούστου, 1984 (βλ. *Papaleontiou and Another v. Republic* (1985) 3 C.L.R. 1929).

15

20

Ο αιτητής Παπαλεοντίου καταχώρησε την Αναθεωρητική Έφεση Αρ. 350.

Στις 15 Μαΐου, 1984, το ενδιαφερόμενο μέρος διορίστηκε από την Επιτροπή, Διευθυντής Δημοτικής Εκπαίδευσης.

25

Στις 6 Φεβρουαρίου, 1987, η Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου επέτρεψε την Αναθεωρητική Έφεση Αρ. 350 και επεκύρωσε την προαγωγή του Παπαλεοντίου στη θέση Γενικού Επιθεωρητή Δημοτικής Εκπαίδευσης από 1 Νοεμβρίου, 1980 (βλ. *Papaleontiou v. Republic* (1987) 3 C.L.R. 211).

30

Στις 30 Μαΐου, 1987, το Δικαστήριο τούτο ακύρωσε το διορισμό του Παπαδόπουλου από την Επιτροπή στη θέση Διευθυντή Δημοτικής Εκπαίδευσης από 15 Μαΐου, 1984 (βλ. *Papaleontiou v. Republic* (1987) 3 C.L.R. 751) για τους πιο κάτω λόγους:-

35

Πλάνη περί τα πράγματα αναφορικά με την αρχαιότητα του Παπαλεοντίου επειδή η Επιτροπή θεώρησε τον Παπαλεοντίου ως Επιθεωρητή Β' Γενικών Μαθημάτων αντί Γενικό Επιθεωρητή Δημοτικής Εκπαίδευσης και γιατί η αξιολόγηση για την απόδοση των υποψηφίων στις συνεντεύξεις έγινε δέκα μήνες μετά την ημέρα των συνεντεύξεων.

40

Μετά τις πιο πάνω δικαστικές αποφάσεις και με βάση τις αρχές του Διοικητικού Δικαίου, ο Παπαλεοντίου αποκαταστάθηκε στη θέση Γενικού Επιθεωρητή από 1 Νοεμβρίου, 1980.

- 5 Ο Τορνάρης αφυπηρέτησε στις 31 Ιουλίου, 1986, και διορίστηκε από 1 Αυγούστου, 1986, μέλος της Επιτροπής Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας για εξαετή περίοδο.

10 Η Επιτροπή μετά την ακύρωση του διορισμού του Παπαδόπουλου στη θέση Διευθυντή Δημοτικής Εκπαίδευσης, στην εκτέλεση της υποχρέωσής της για συμμόρφωση με τη δικαστική απόφαση, επανεξέτασε το ζήτημα της πλήρωσης της θέσης με βάση το νομικό και πραγματικό καθεστώς της ημέρας της απόφασης του διορισμού που ακυρώθηκε. Η νέα απόφαση έχει αναδρομική ισχύ και αρχίζει από το χρόνο της πράξης που ακυρώθηκε. Αυτό είναι καθιερωμένη εξαίρεση από τον γενικό κανόνα του Διοικητικού Δικαίου που δεν επιτρέπει αναδρομική ισχύ των διοικητικών πράξεων. (Βλ. μεταξύ άλλων, **Παναγιώτης Βανέζης και Άλλοι ν. Κυπριακής Δημοκρατίας** (1989) 3(Δ) Α.Α.Δ. 2522).

20 Η νέα πράξη, έστω και αν της δοθεί αναδρομική ισχύ εκδίδεται, κατά λογική ανάγκη, στο παρόν και όχι στο παρελθόν. Στο παρόν όμως δεσμευτικό είναι το ισχύον δίκαιο. Το γεγονός ότι το δίκαιο αυτό είναι άλλο από εκείνο που ίσχυε κατά το χρόνο της έκδοσης της πράξης που ακυρώθηκε, δεν του αφαιρεί την αρχή της νομιμότητας που σημαίνει κατ' ανάγκη δέσμευση της Διοίκησης από το ισχύον δίκαιο.

30 Η Επιτροπή στις 13 Αυγούστου, 1987, με βάση νομική συμβουλή του Γραφείου του Γενικού Εισαγγελέα ημερομηνίας 16 Ιουλίου, 1987, επιλήφθηκε του θέματος και έκρινε ότι η επανεξέταση της πλήρωσης της θέσης είχε συνάρτηση με τις διάφορες αποφάσεις του Ανωτάτου Δικαστηρίου σε προσφυγές εναντίον αποφάσεων της Επιτροπής Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας και με την Αναθεωρητική Έφεση Αρ. 415 που προσέβαλε την πρωτόδικη απορριπτική απόφαση στην Προσφυγή Αρ. 565/83. Η συνάρτηση αυτή πήγαζε από την ανάγκη οριστικής ρύθμισης του θέματος της υπηρεσιακής ανέλιξης των υποψηφίων προκειμένου να προσδιοριστεί η αρχαιότητά τους, η οποία είναι ένα από τα καθιερωμένα αντικειμενικά κριτήρια που η Επιτροπή πρέπει να λάβει υπόψη για την πλήρωση κενής θέσης. Ανάβαλε την επανεξέταση του θέματος μέχρι την έκδοση της απόφασης στην πιο πάνω Αναθεωρητική Έφεση.

Στις 25 Σεπτεμβρίου, 1987, η Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικα-

στηρίου με απόφασή της στην Αναθεωρητική Έφεση Αρ. 415 ακύρωσε τις προαγωγές των αιτητών Παπαδόπουλου και Τορνάρη στη θέση Γενικού Επιθεωρητή Δημοτικής Εκπαίδευσης ημερομηνίας 22 Δεκεμβρίου, 1983 (βλ. *Papaleontiou v. E.S.C.* (1987) 3 C.L.R. 1341).

5

Στις 6 Οκτωβρίου, 1987, η Επιτροπή Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας επανεξέτασε το θέμα πλήρωσης μιας θέσης Γενικού Επιθεωρητή Δημοτικής Εκπαίδευσης και προήγαγε σ' αυτήν τον Τορνάρη αναδρομικά από 1 Νοεμβρίου, 1980.

10

Στις 8 Οκτωβρίου, 1987, λήφθηκε η προσβαλλόμενη απόφαση.

Ο αιτητής στην Προσφυγή Αρ. 920/87 πρόβαλε τους ακόλουθους λόγους ακυρότητας:-

15

1. Δε λήφθηκε υπόψη ή και δεν αποδόθηκε η δέουσα βαρύτητα στην αρχαιότητά του.

2. Δε λήφθηκε υπόψη η αξία του αιτητή όπως διατυπώθηκε στις δικαστικές αποφάσεις *Tornaris v. Republic* (1982) 3 C.L.R. 1165 και (1983) 3 C.L.R. 1292.

20

3. Έλλειψη δέουσας έρευνας και πλάνη περί τα πράγματα.

25

4. Έλλειψη δέουσας αιτιολογίας.

5. Παράλειψη επιλογής του αιτητή ο οποίος έκδηλα υπερτερεί του ενδιαφερομένου μέρους.

30

Ο αιτητής στην Προσφυγή Αρ. 1068/87 πρόβαλε τους πιο κάτω λόγους:-

1. Αποδόθηκε υπερβολική βαρύτητα στην αρχαιότητα του ενδιαφερομένου μέρους, η οποία όμως δεν εκτιμήθηκε ορθά από την Επιτροπή.

35

2. Δε λήφθηκε υπόψη στην αξιολόγηση της αξίας του αιτητή η ουσιαστική εκτέλεση από τον αιτητή των καθηκόντων της θέσης Γενικού Επιθεωρητή από τη 1 Νοεμβρίου, 1980 μέχρι 14 Μαΐου, 1984 και Διευθυντή Δημοτικής Εκπαίδευσης από 15 Μαΐου, 1984, μέχρι 30 Μαΐου, 1987.

40

3. Η Επιτροπή δεν αξιολόγησε και δεν εφάρμοσε σωστά τις

δικαστικές αποφάσεις.

5 Η αρχαιότητα των μερών καθορίζεται από το Άρθρο 37 των πε-
ρί Δημοσίας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας Νόμων του 1969 έως 1979,
(ο "Νόμος") - η μεταγενέστερη νομοθεσία, Νόμοι 4/85, 100/85,
168/86, 65/87, 157/87, 162/87, 180/87, 245/87, 76/88, 107/88, δεν
τροποποίησαν ή επηρέασαν τις πρόνοιες του Άρθρου 37 και πε-
ραιτέρω δεν εφαρμόζονται στην παρούσα υπόθεση.

10 Η Επιτροπή υπολόγισε την αρχαιότητα του υποψηφίου με
βάση το νόμο, τις δικαστικές αποφάσεις και τη συμβουλή του Γε-
νικού Εισαγγελέα.

15 Ο ισχυρισμός του δικηγόρου του αιτητή στην Προσφυγή Αρ.
1068/87 ότι η Επιτροπή έσφαλε στην εκτίμηση της αρχαιότητας
των υποψηφίων στον ουσιώδη χρόνο, δεν ευσταθεί. Το θέμα της
ανέλιξης του δημόσιου υπαλλήλου, μετά από μακρά διαδικασία
και ακυρωτική απόφαση, έχει αναπτυχθεί από το Δικαστήριο τού-
το στην πρόσφατη απόφαση της Ολομέλειας **Ανδρέας Καραγιώρ-
20 γης και Άλλος ν. Κυπριακής Δημοκρατίας** (1990) 3 Α.Α.Δ. 1669.

25 Ο αιτητής Τορνάρης και το ενδιαφερόμενο μέρος κατείχαν τη
θέση του Γενικού Επιθεωρητή Δημοτικής Εκπαίδευσης από 1 Νο-
εμβρίου, 1980. Με κανένα τρόπο ο αιτητής Παπαδόπουλος δεν
μπορεί να θεωρηθεί ότι είχε μεγαλύτερη ή ίση αρχαιότητα με αυ-
τούς. Ο Τορνάρης ήταν αρχαιότερος του Παπαλεοντίου με βάση το
Άρθρο 37(2) του Νόμου σε θέση πριν την 1 Νοεμβρίου, 1980.

30 Η Επιτροπή δεν απόδωσε υπέρμετρη βαρύτητα στην αρχαιό-
τητα, όπως ισχυρίζεται ο αιτητής Παπαδόπουλος, ούτε παρά-
λειψε να συνεκτιμήσει την αρχαιότητα των υποψηφίων, όπως
ισχυρίζεται ο αιτητής Τορνάρης.

35 Σύμφωνα με το σχέδιο υπηρεσίας (βλ. Επίσημη Εφημερίδα
ημερομηνίας 6 Αυγούστου, 1982, Αρ. Γνωστοποίησης 1693),
απαιτούμενο προσόν είναι:-

40 "2. Μεταπτυχιακόν προσόν αποκτώμενον κατόπιν ενός
τουλάχιστον έτους εκπαιδύσεως εις το εξωτερικόν εις θέμα
συναφές προς την εκπαίδευσιν ή τα καθήκοντα της θέσεως."

Όλοι οι υποψήφιοι είχαν το προσόν αυτό. Το ενδιαφερόμενο
μέρος και ο αιτητής Παπαδόπουλος είχαν πρόσθετο προσόν
Ph.D. σε θέμα συναφές με τα καθήκοντα της θέσης.

Η Επιτροπή με βάση τη νομολογία του Δικαστηρίου τούτου (βλ., μεταξύ άλλων, *Andreou v. Republic* (1979) 3 C.L.R. 379, σελ. 388, *M. Michaelides v. The Republic* (1987) 3 C.L.R. 2170, *Nicos Dometakis v. The Republic* (1988) 3 C.L.R. 1673), ορθά έλαβε υπόψη της τα πρόσθετα προσόντα που κατείχαν οι υποψήφιοι μεταξύ των οποίων το ενδιαφερόμενο μέρος και ο αιτητής Παπαδόπουλος, τα οποία ήταν συναφή με την εκτέλεση των υψηλών καθηκόντων της θέσης.

5

Η Επιτροπή καθήκον έχει να επιλέξει τον καταλληλότερο υποψήφιο για διορισμό ή προαγωγή σε κενή θέση. Το συμφέρον της υπηρεσίας και του κοινού εξυπηρετείται με ικανούς προσοντούχους δημόσιους υπαλλήλους και αυτό το συμφέρον πρέπει να εξυπηρετεί και η επιλογή από την Επιτροπή - *Michael Theodossiou and The Republic (Public Service Commission)*, 2 R.S.S.C. 44, 48· *Savvas Petrou v. Republic (Public Service Commission)* (1967) 3 C.L.R. 40, 48· *Theofanis HjiSavva and Another v. Republic (Public Service Commission)* (1967) 3 C.L.R. 155, 179· *Athos G. Georghiades and Others v. Republic (Public Service Commission)* (1967) 3 C.L.R. 653, 666· *Dr. Panayiotis Pattichis and Another v. Republic (Ministry of Education and Another)* (1968) 3 C.L.R. 374, 381· *Charalambos Georghiades and Another v. Republic (Public Service Commission)* (1970) 3 C.L.R. 257, 262, 263· *Costas Hadjiconstantinou and Others v. Republic (Public Service Commission)* (1973) 3 C.L.R. 65, 71· *Andreou v. Republic* (ανωτέρω)· *Smyrniotis v. Republic* (1983) 3 C.L.R. 124, στη σελ. 130· *Κλέαρχος Μιλτιάδους και Άλλοι v. Κυπριακής Δημοκρατίας* (1989) 3(Γ) Α.Α.Δ. 1318.

10

15

20

25

Το Δικαστήριο στις προσφυγές του αιτητή Τορνάρη εναντίον της απόφασης της Επιτροπής Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας, για προαγωγή στη θέση Γενικού Επιθεωρητή Δημοτικής Εκπαίδευσης, αναφέρθηκε στην αξία του αιτητή. Ο δικηγόρος του αιτητή παραπονείται ότι η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη την αξιολόγηση εκείνη.

30

35

Οι αποφάσεις του Ανωτάτου Δικαστηρίου, σύμφωνα με την παράγραφο 5 του Άρθρου 146 του Συντάγματος, δεσμεύουν κάθε Δικαστήριο, όργανο ή αρχή στη Δημοκρατία, οι οποίοι υποχρεούνται σε ενεργό συμμεόρφωση. Η Διοίκηση υποχρεούται να συμμορφωθεί με το περιεχόμενο της ακυρωτικής απόφασης, σε υπόθεση προαγωγής, με θετική ενέργεια. Η ακυρωτική απόφαση δεν αποτελεί δεδικασμένο που να εμποδίζει την έκδοση ταυτόσημης πράξης, εφόσον η έκδοση αυτή γίνεται ύστερα από επανάληψη της διαδικασίας, νέα έρευνα και εκτίμηση αποδεικτικών στοιχείων που δε λήφθηκαν

40

υπόψη στην αρχική ακυρωθείσα πράξη. (Βλ. Αποφάσεις Συμβουλίου Επικρατείας 580/50, 985/54, 1992/55, 1552/59· Πορίσματα Συμβουλίου Επικρατείας 1929-59, σελ. 281, 282).

5 Νεώτερη διοικητική πράξη, με το ίδιο περιεχόμενο με την ακυρωθείσα, δεν μπορεί νόμιμα να εκδοθεί εφόσον περιέχονται σ' αυτή λόγοι που κρίθηκαν από το Δικαστήριο ότι δεν ήταν νόμιμοι. Η νέα διοικητική πράξη δεν μπορεί να στηριχθεί στους λόγους που προκάλεσαν την ακύρωση της προηγούμενης με το ίδιο περιεχόμενο, γιατί αυτό είναι αντίθετο με την αρχή του δεδικασμένου των ακυρωτικών αποφάσεων έναντι όλων (*erga omnes*) - (βλ. Δένδια "Διοικητικόν Δίκαιον", Τόμος Γ', σελ. 364-367· Βεγλερή "Η Συμμόρφωσις της Διοικήσεως εις τας Αποφάσεις του Συμβουλίου της Επικρατείας", (1934) σελ. 29, 30-48).

15 Το θέμα του δεδικασμένου αναπτύχθηκε από το Δικαστήριο στις υποθέσεις *Ioannis Constantinou v. Republic (Chairman of the Council for the Reinstatement of Dismissed Civil Servants)* (1972) 3 C.L.R. 116, *Stylianou and Others v. Republic* (1984) 3 C.L.R. 776, σελ. 784, 785, *Gava v. Republic* (1984) 3 C.L.R. 1391, σελ. 1394.

20 Στην υπόθεση *Georghios Haris v. The Republic* (1989) 3(A) C.L.R. 147, το Δικαστήριο είπε:-

25 "The judgments of the Court of Revisional Jurisdiction are binding upon all organs and authorities of the Republic (through Article 146.5 of the Constitution) and every operative finding of the Court is binding upon the Administration, which is no longer at liberty to take a contrary view of a given set of facts."

30 Στην παρούσα υπόθεση οι αποφάσεις των Δικαστηρίων, στις οποίες έγινε αναφορά για τον αιτητή Τορνάρη, δε δημιούργησαν δεδικασμένο, ούτε υποχρέωσαν την Επιτροπή να τις λάβει υπόψη της γιατί:-

35 1. Αναφέρονταν (α) σε άλλη θέση - θέση Γενικού Επιθεωρητή, (β) σε χρόνο πριν το 1980, ενώ η Επιτροπή έπρεπε να κρίνει τους υποψήφιους με τα στοιχεία μέχρι την ημέρα της λήψης της απόφασης που ακυρώθηκε - 14 Μαΐου, 1984.

40 2. Η απόφαση που προσβάλλεται, ούτε πανομοιότυπη είναι με την απόφαση που ακυρώθηκε στις πιο πάνω υποθέσεις, ούτε η Επιτροπή ενήργησε για συμμόρφωση με τις ακυρω-

τικές εκείνες αποφάσεις.

Αν η Επιτροπή ενεργούσε με βάση το πραγματικό καθεστώς του 1980, η απόφασή της δεν θα επιζούσε σε δικαστικό έλεγχο.

5

Η Επιτροπή συνεκτίμησε και τα τρία κριτήρια αξία, προσόντα και αρχαιότητα. Είχε ενώπιόν της όλα τα στοιχεία για τους υποψήφιους που περιέχονταν στους υπηρεσιακούς και εμπιστευτικούς φακέλους. Ο ισχυρισμός ότι, μερικά από τα προσόντα και ή δραστηριότητες του αιτητή στην Προσφυγή Αρ. 920/87, λόγω έλλειψης δέουσας έρευνας, δεν ήταν ενώπιον της Επιτροπής, δεν ευσταθεί. Οι δραστηριότητες που αναφέρονται στη γραπτή αγόρευση του αιτητή, ήταν μέρος των καθηκόντων των υψηλών θέσεων του Επιθεωρητή και Γενικού Επιθεωρητή που κατείχε ο αιτητής αυτός για μακρά χρονική περίοδο. Η επιλογή του ενδιαφερομένου μέρους δεν είναι καθόλου μειωτική της προσφοράς του Τορνάρη στην παιδεία του τόπου.

10

15

Οι αποφάσεις των διοικητικών οργάνων πρέπει να έχουν πλήρη, επαρκή και σαφή αιτιολογία. Η αιτιολογία αυτή μπορεί να συμπληρώνεται από τα στοιχεία του φακέλου. Η πλήρης αιτιολογία περιέχει ή δείχνει τη νομική βάση της διοικητικής απόφασης. Η αιτιολογία συνδέεται άμεσα με τη νομική έκδοση και νομιμότητα της διοικητικής πράξης. Είναι αναγκαία για να μπορεί, με ευχέρεια, να γίνεται ο δικαστικός έλεγχος. Η αιτιολογία μιας διοικητικής πράξης αποτελεί την έκθεση των πραγματικών και νομικών λόγων που οδήγησαν τη Διοίκηση στην απόφασή της καθώς και παράθεση κριτηρίων με βάση τα οποία άσκησε η Διοίκηση τη διακριτική της ευχέρεια. (Βλ., μεταξύ άλλων, *Stavros Rallis and Greek Communal Chamber (Director, Greek Education)* 5 R.S.C.C. 11, στη σελ. 18· *Pancyprian Federation of Labour (PEO) and 1. Board of Cinematograph Films Censors, 2. Minister of Interior of the Republic of Cyprus* (1965) 3 C.L.R. 27· *Sunshore Estates Ltd. v. The Municipal Corporation of Famagusta* (1971) 3 C.L.R. 440· *Antonis Nicolaides v. The Municipality of Latsia through the Municipal Council of Latsia* (1987) 3 C.L.R. 1496.)

20

25

30

35

Η προσβαλλόμενη απόφαση περιέχει νόμιμη, σαφή και επαρκή αιτιολογία.

40

Οι δικηγόροι των αιτητών πρόβαλαν τον ισχυρισμό ότι, η προσβαλλόμενη απόφαση πάσχει γιατί δε λήφθηκε υπόψη η απόδοση των υποψηφίων στις συνεντεύξεις. Οι συνεντεύξεις έγιναν το 1983 στη διαδικασία λήψης της απόφασης διορισμού του αιτητή Παπα-

δόπουλου στη θέση από 15 Μαΐου, 1984. Ένας από τους λόγους ακύρωσης του διορισμού εκείνου ήταν, όπως αναφέρθηκε πιο πάνω, η αξιολόγηση της απόδοσης των υποψηφίων δέκα μήνες μετά τις συνεντεύξεις. Η Επιτροπή, σε συμμόρφωση με τη δικαστική απόφαση, δεν edικαιούτο να λάβει υπόψη τις τις συνεντεύξεις του 5 1983. Η σύνθεση της Επιτροπής άλλαξε από τότε και δεν ήταν επιτρεπτό στην Επιτροπή με τη νέα σύνθεση να καλέσει τους υποψηφίους σε νέες συνεντεύξεις μετά 3 1/2 χρόνια.

10 Η Επιτροπή, ορθά και με βάση νομική συμβουλή, ενήργησε έχοντας υπόψη τις δικαστικές αποφάσεις και την απόφαση της Επιτροπής Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας για την προαγωγή του Τορνάρη αναδρομικά από 1 Νοεμβρίου, 1980. Η Επιτροπή είχε ενώπιόν της όλα τα στοιχεία της υπηρεσίας και πείρας του αιτητή Παπαδόπουλου. Ο προσωπικός του φάκελος μιλά από μόνος του.

Η θέση που πληρώθηκε με τον προσβαλλόμενο διορισμό είναι η υψηλότερη στη Δημοτική Εκπαίδευση. Η Επιτροπή, στην πλήρωση τέτοιων θέσεων, έχει ευρεία διακριτική εξουσία στην επιλογή του καταλληλότερου υποψηφίου. (Βλ., μεταξύ άλλων, *Andreas Frangos v. Republic (Public Service Commission)* (1970) 3 C.L.R. 312, 343· *Takis Christou v. Republic (Public Service Commission)* (1977) 3 C.L.R. 11, 24· *Ierides v. Republic* (1980) 3 C.L.R. 165· *Gregoriou and Others v. Republic* (1985) 3 C.L.R. 1309, 1320· *Simillis v. Republic* (1986) 3 C.L.R. 608· *Andreas Z. Georghiou and Others v. The Republic of Cyprus* (1988) 3 C.L.R. 678· *Δημήτρη Παπαδόπουλου ν. Κυπριακής Δημοκρατίας* (1989) 3(Δ) Α.Α.Δ. 2575).

30 Οι προσφυγές αυτές πρέπει να κριθούν με τις πιο κάτω βασικές αρχές:-

35 1. Το Διοικητικό Δικαστήριο δεν ακυρώνει απόφαση διορίζουσας αρχής, όπως η Επιτροπή, αν η απόφαση λήφθηκε σύμφωνα με το νόμο και τα γεγονότα της συγκεκριμένης υπόθεσης.

40 2. Το Δικαστήριο δεν υποκαθιστά τη δική του κρίση αναφορικά με την επιλογή του καταλληλότερου υποψηφίου για προαγωγή ή διορισμό με την κρίση του αρμοδίου οργάνου.

(Βλ., μεταξύ άλλων, *Alexandros Christou and Others and The Republic (Public Service Commission)* 4 R.S.C.C. 1, σελ. 6· *Charalambos Georghiou and Another v. The Republic (Public Service Commission)* (1970) 3 C.L.R. 257, σελ. 268· *Odyseas*

Georghiou v. Republic (Public Service Commission) (1976) 3 C.L.R. 74, σελ. 82· *Piperi and Others v. Republic* (1984) 3 C.L.R. 1306· *Republic v. Zachariades* (1986) 3 C.L.R. 852· *Κλέαρχος Μιλτιάδους και Άλλοι v. Κυπριακής Δημοκρατίας* (ανωτέρω).)

5

Το Δικαστήριο δεν επεμβαίνει εκτός εάν η Διοίκηση υπερβεί τα ακραία όρια της διακριτικής της ευχέρειας. Υπερβαίνει τα ακραία όρια εάν υποψήφιος με έκδηλη υπεροχή δε διορίζεται (Βλ. *Georghios M. Evangelou and The Republic of Cyprus, through The Public Service Commission* (1965) 3 C.L.R. 292, στη σελ. 300· *Charalambos Georghiadēs and Another* (ανωτέρω)). Στην υπόθεση *Odysseas Georghiou* (ανωτέρω), στη σελ. 83 ειπώθηκε:-

10

“As it appears from the case-law in Greece, which is set out in ‘Επιθεώρησις Δημοσίου Δικαίου και Διοικητικού Δικαίου’ (Review of Public and Administrative Law) 1965, vol. 9, p. 369, when an organ, such as the Public Service Commission, selects a candidate on the basis of comparison with others, it is not necessary to show, in order to justify his selection, that he was strikingly superior to the others. On the other hand, an administrative Court cannot intervene in order to set aside the decision regarding such selection unless it is satisfied, by an applicant in a recourse before it, that he was an eligible candidate who was strikingly superior to the one who was selected, because only in such a case the organ which has made the selection for the purpose of an appointment or promotion is deemed to have exceeded the outer limits of its discretion and, therefore, to have acted in excess or abuse of its powers; also, in such a situation the complained of decision of the organ concerned is to be regarded as either lacking due reasoning or as based on unlawful or erroneous or otherwise invalid reasoning.

15

20

25

30

Useful reference, in this respect, may be made to the Conclusions from the Case-Law of the Council of State in Greece, 1929-1959, p. 268, and to the decisions of such Council in cases 601/1956, 778/1956 and 277/1964.”

35

Οι αιτητές δεν έχουν ικανοποιήσει το Δικαστήριο ότι έκδηλα υπερέχουν του ενδιαφερόμενου μέρους. Το Δικαστήριο εξέτασε με προσοχή τα επιχειρήματα των δικηγόρων των αιτητών, σε συνάρτηση με όλα τα στοιχεία ενώπιόν του και κατάληξε ότι οι αιτητές δεν έχουν αποδείξει έκδηλη υπεροχή έναντι του ενδιαφερόμενου μέρους.

40

Η Επιτροπή άσκησε, σύμφωνα με το νόμο, τη διακριτική της ευχέρεια και ο προσβαλλόμενος διορισμός ήταν εύλογα επιτρεπτός σε αυτή.

- 5 Κανένας από τους λόγους ακυρότητας που προβλήθηκαν δεν έχει αποδειχθεί.

Για τους πιο πάνω λόγους οι προσφυγές αποτυγχάνουν και απορρίπτονται.

10

Καμιά διαταγή για έξοδα.

Οι προσφυγές απορρίπτονται χωρίς έξοδα.